

STEPHANIE
GARBER

HET
SPEKTAKEL

EEN
CARAVAL

WINTERFEESTNOVELLE
ILLUSTRATIES VAN ROSIE FOWINKLE

VERTAALD UIT HET ENGELS DOOR SELMA SOESTER

LUITINGH-SJTHOFF

Oorspronkelijk geprint door
Legendepublicaties in Valenda, de hoofdstad
van het Meridiaanse Rijk, in het Tweede Jaar
van de Scarlett-Dynastie.

Als je een zuurpruim bent of iets tegen
plezier, fantasie, romantiek, dromen en de
magie van het winterfeest hebt, dan kun
je dit boek misschien maar beter meteen
wegleggen. Dit verhaal staat erom bekend
dat lezers erdoor worden aangestoken
met feestelijke gedachten en dromen over
weggevoerd worden. Sommige lezers zouden
zelfs in zingen zijn uitgebarsten of spontaan
koekjes zijn gaan bakken.

Dit boekje mag worden gekocht, cadeau
worden gekregen en worden geleend, maar
onder geen enkele voorwaarde mogen
er exemplaren van dit verhaal naar het
Magnifieke Noorden worden overgebracht. De
magie van dit boekje botst namelijk met de
vervloekte verhalenmagie van het Magnifieke
Noorden, en Legendepublicaties is niet
verantwoordelijk voor wat er zal gebeuren als
die twee met elkaar in aanraking komen.

*Deze is voor mijn zus.
Er zou geen Scarlett of Tella zijn geweest als er niet
eerst een Stephanie en een Allison waren geweest.*

Valentia

Een Olijke Vrolijke

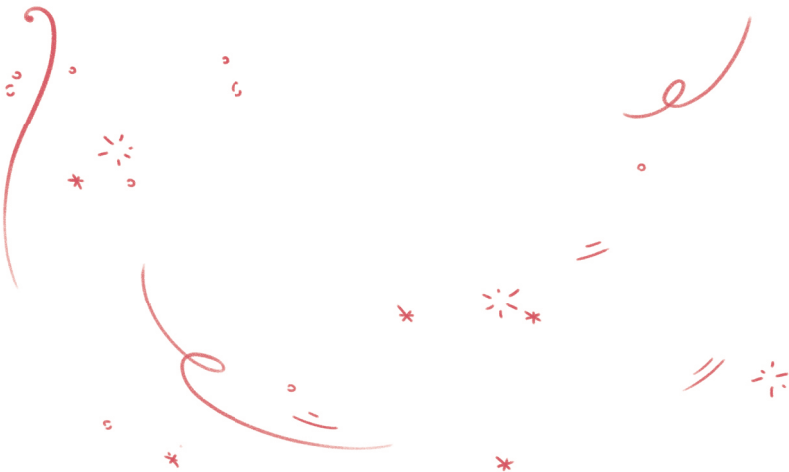

Noord

De Olijke Vrolijke Winterfeestzaal

De Groene Fles

Winterlandkaart

De uitnodigingen worden bezorgd in kistjes. Ze verschijnen klokslag twaalf uur – overdag, niet om middernacht. Het zou tragisch zijn als die uitnodigingen in het donker verloren zouden raken of door de begerige sterren zouden worden gestolen.

De kistjes zijn vervaardigd van smetteloos wit hout en zijn één pagina breed.

De lucht vult zich met verwonderde kreetjes wanneer de kistjes als bij toverslag overal in de stad voor deuren en op vensterbanken verschijnen. In de bovenkant van elk kistje zijn sneeuwvlokjes gegraveerd, en in de zijkant zijn de namen van mensen gebrand.

Eerder hing er alleen maar kou en mist in de lucht, die nu echter vervuld is van de magie van spanning en blijde verwachting.

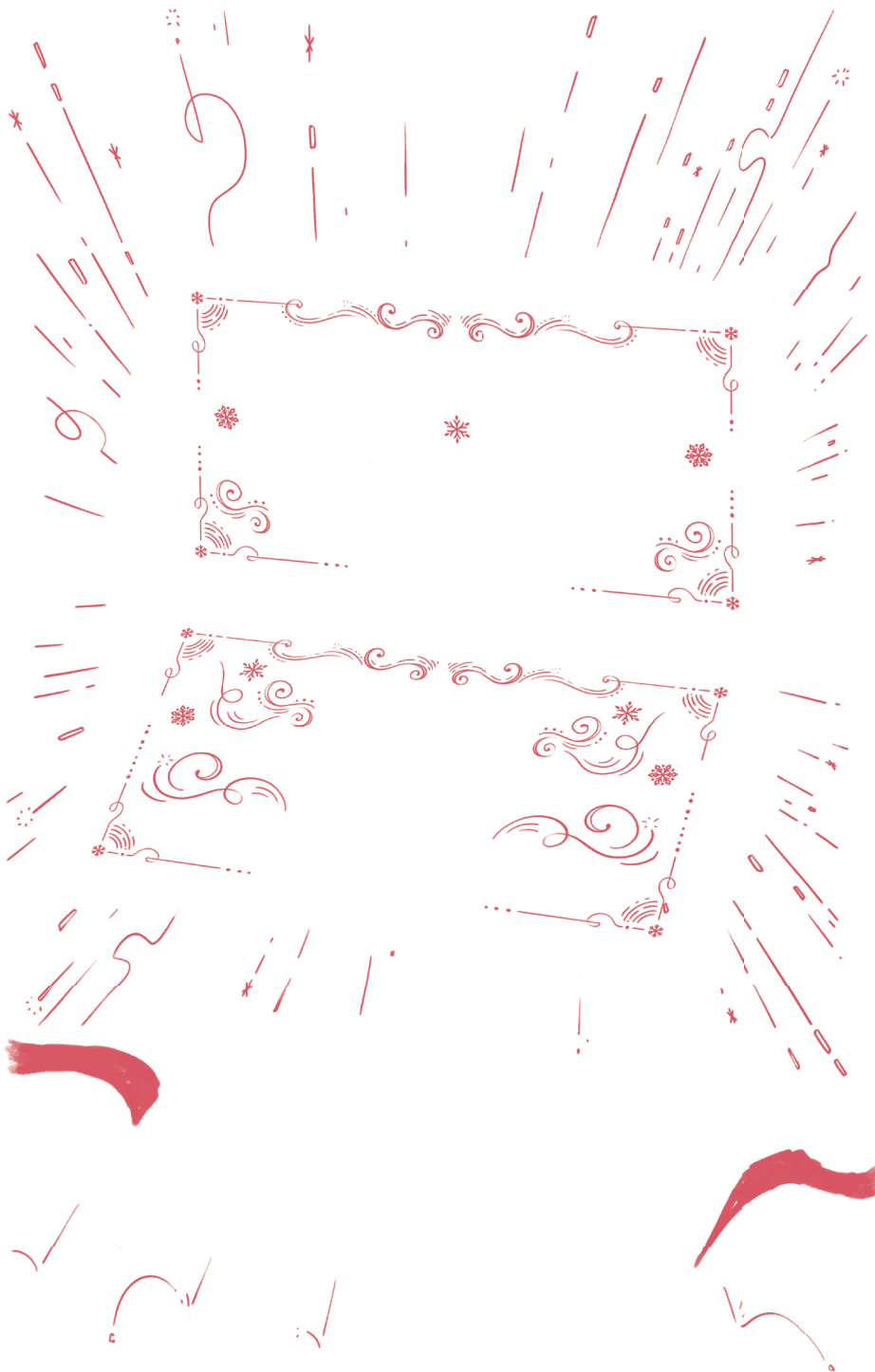

Sommige mensen maken de kistjes onmiddellijk open en trekken haastig de roodfluwelen linten los die het hout bij gebrek aan sloten verzegelen. Dit soort kistjes zijn nog nooit eerder zomaar in heel Valenda opgedoken. Veel mensen willen van het moment genieten. Ze brengen rustig de mooie kistjes naar binnen in hun huisjes, kastelen of flats die uitkijken op met sneeuw bedekte straten. Marskramers willen snel naar huis om te zien of zij ook zo'n kistje hebben ontvangen.

Het is dat verlangen, die verwondering, die in het hout van het kistje doordringt en doorsijpelt in de uitnodiging, zodat het vel papier dat erin zit in eerste instantie blanco lijkt.

Maar dan...

Dan knispert het papier als een stuk hout in een vuur dat op het punt staat doormidden te breken, gevolgd door een vonk, geknetter en een minieme lichtflits die uit het midden van het vel papier lijkt te komen. Het licht verspreidt zich als vuurwerk en bedekt de hele pagina met glanzende gouden letters:

Inhoud

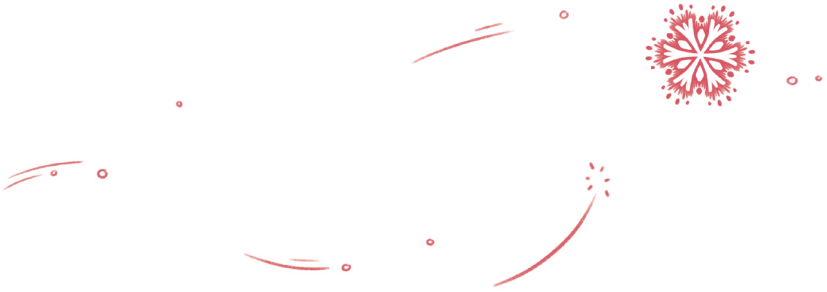

1	Sneeuwballen en oma's koekjes	21
2	Winterfeestavond	27
3	Het gaat niet echt om de gedachte	45
4	Wat als...	63
5	Welkom in de Guirlandestraat	65
6	Hoe je de liefde van je leven niet kwijtraakt	75
7	Neem nooit snoep aan van een speelgoedjongen	89
8	Je lijkt wel een elf	101
9	Groen was Tella's kleur niet	107
10	Sommige Legenden zijn beter dan andere	127
11	Het perfecte winterfeestgeschenk	135
12	De bedrieger	143

13	Fijne winterfeestavond, iedereen (behalve Donatella)	153
14	Alles is geoorloofd, in de liefde en bij ontvoering	157
15	Betekent dat dat ik geen koekjes krijg?	161
16	De ene avond in het jaar waarop dromen ontsnappen	183
17	Neem wat eierpunch, dat helpt vast	187
18	Klaar om te spelen?	197
19	Een sneeuwbol in een sneeuwbol	209
	Over de schrijver	223

De Fluistercourant

Speciale winterfeesteditie

Een verhaal van verwondering mondt uit
in een wonderbaarlijke geschiedenis

Door Kurt Zwaardzwaaiër

Sommige mensen beweren dat het winterfeest is bedacht door het speelgoedmakersgilde. Andere zeggen dat naaisters en kleermakers een feestdag verzonnen en in het leven riepen om avondjurken, handschoenen en zijden stropdassen te verkopen die maar één keer zouden worden gedragen. En dan heb je natuurlijk diegenen die zeggen dat het een suikerzoet idee van de banketbakkers was.

Maar in werkelijkheid werd het winterfeest naar het Meridiaanse Rijk gebracht door de Noordse prinses Ingeborg Ridderdijk, die in het zevende jaar van de Xavier-dynastie met keizer Xavier trouwde.

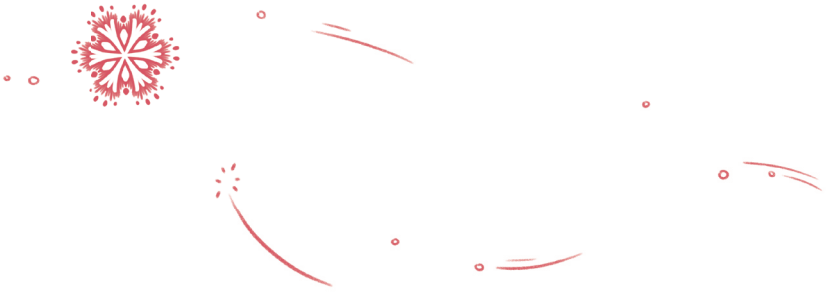
Nadat prinses Ingeborg naar het Meridiaanse Rijk was verhuisd,

was ze uiteraard onaangenaam verrast toen ze erachter kwam hoe weinig feestdagen er voor haar onderdanen bestonden – dagen om plezier te hebben en blijdschap en liefde te verspreiden.

Ze was ervan overtuigd dat mensen het nodig hadden om feest te vieren. Om zich te verheugen. Om wensen te hebben. Om te geven. Dus werd het winterfeest in het leven geroepen.

Daarna werden er andere nieuwe feestdagen geboren. Prinses Ingeborg veranderde oude mythen en verhalen in feestdagen op dezelfde moeiteloze manier als waarop andere leden van het koninklijk huis misstappen in schandelijke verhalen veranderden.

Het klopt dat de naaisters, de speelgoedmakers en de banketbakkers allemaal enorm profiteerden van het ontstaan van deze feestdag. Maar kan dat niet van ons allemaal worden gezegd?

Ik ben misschien te groot geworden voor speelgoed, maar ik hoop nooit te groot te zijn voor plezier, mooie kleren en het geven van cadeautjes.

Ik moet bekennen dat ik dit jaar geen speciaal iemand in mijn leven heb die ik een cadeau kan geven. Maar ik heb wel een geschenk klaarliggen, mocht mijn oog op iemand vallen tijdens het feest van keizerin Scarlett.

BEHOEFTE AAN EEN LASTMINUTE WINTERFEESTGESCHENK,

WAT FEESTVREUGDE
OF FEESTMAGIE?

CA NAAR
DE GUIRLANDESTRAAT

DE BESTE STRAAT IN HEEL WINTERFEESTLAND!

WE HEBBEN CADEAUTJES, WE HEBBEN SNOEP,
EN WE HEBBEN MISSCHIEN ZELFS WAT TRUCJES
IN ONZE HOGE FEESTHOED.

WAAR EENST JE!

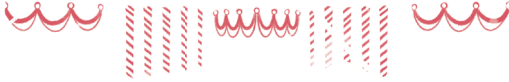
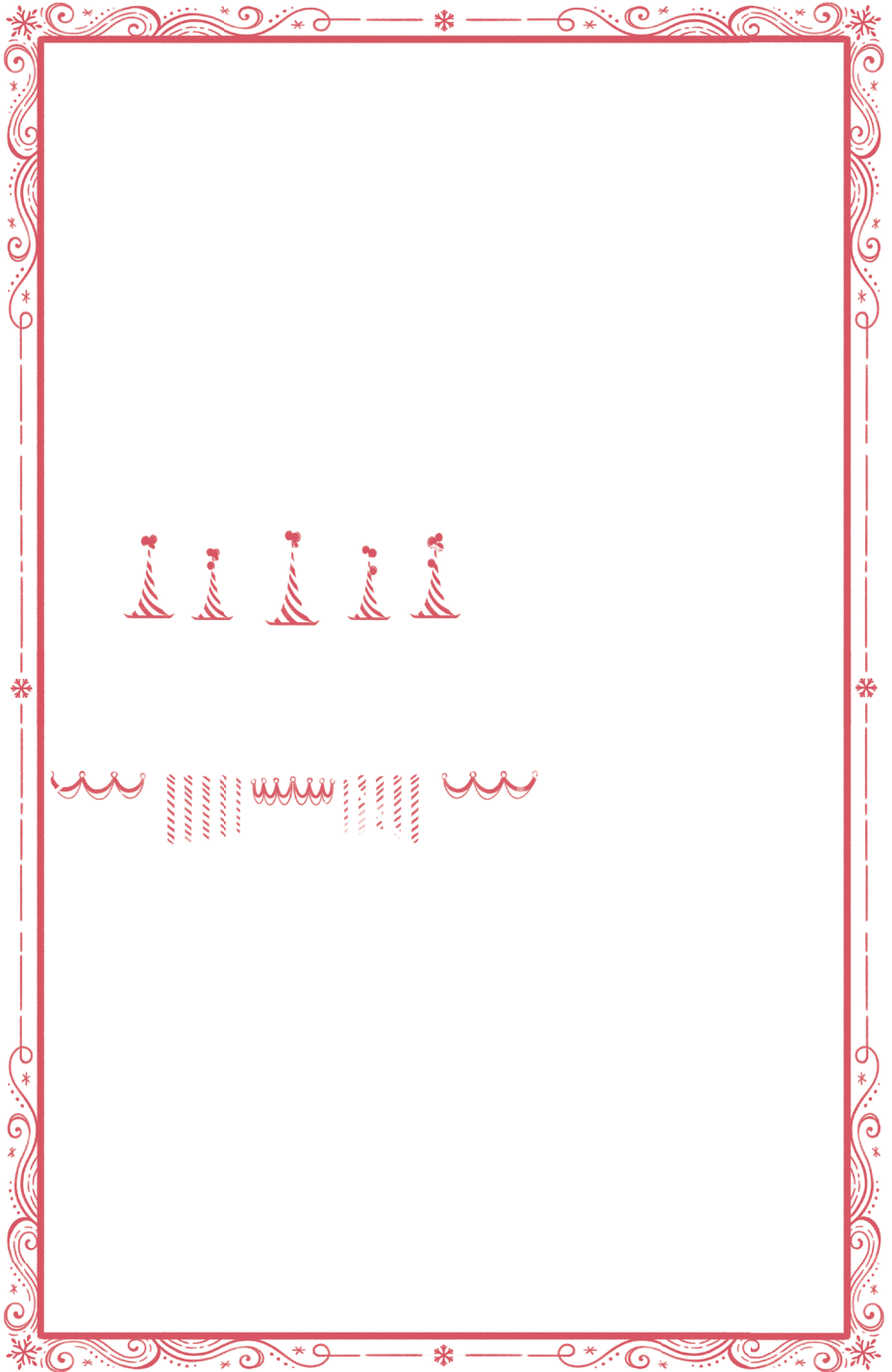
LUITINGH-SIJTHOFF

DE GUIRLANDESTRAAT IS SLECHTS ÉÉN DAG GEOPEND!

DEUREN OPEN VANAF ZONSOPKOMST
OP DE DAG VÓÓR
HET WINTERFEEST.

GRATIS
SUIKERPRUIMEN
VOOR KINDEREN!

1

Sneeuwballen en oma's koekjes

Achteraf werd duidelijk dat er mysterieuze dingen gaande waren in de stad Valenda. De meeste inwoners van de vermaarde stad konden niet zien wat er aan de hand was. Maar voor de mensen die van buitenaf toekeken was het allemaal glashelder, zoals voor veel dingen in het leven geldt.

Na het winterfeest zouden kapiteins van schepen die tijdens het feest op zee waren zeggen: 'Het leek wel alsof er een grote glazen stolp over de hele stad heen was geplaatst, waardoor hij op een enorme sneeuwbol leek. Ik zweer het op opa's kunstklapper!'

Al ruim voor het winterfeest voeren er geen schepen meer binnen in de haven van Valenda. Hoewel

dat weinig mensen opviel te midden van het feestgedruis.

Er was maar één matroos in de haven die zichzelf te verstandig vond voor frivool feestgedrag. Hij was pas zeventien, maar hij droeg een fraaie matrozenpet die hem vijf centimeter langer maakte.

In tegenstelling tot de andere mensen in de stad, die allemaal met hun hoofd in suikerwolken leken te lopen, was het wegblijven van de schepen deze matroos wel opgevallen, en hij was naar een andere verstandige persoon toe gegaan om het te rapporteren. Ernstig en doelgericht was hij door de veront-rustend feestelijke haven gemarcheerd met een lijst van schepen die niet waren aangekomen.

Hij was niet van plan zich te laten afleiden door de levensgrote zuurstokken die de straten flankeerden, de karren met kruidencider die overal leken te staan, of mensen die spontaan in zingen losbarstten.

Maar opeens zag hij het. Midden op de weg stond een gigantisch peperkoekhuis, bedekt met zorgvuldig aangebrachte patronen van wit glazuur, met een

schoorsteen die kaneelwolkjes de lucht in blies.

De matroos bleef stokstijf staan.

Het leek precies op het peperkoekhuisje dat zijn oma altijd maakte, al blies het hare geen magische kaneelrook uit en kon je er niet naar binnen stappen. Maar elk ander detail was aanwezig: de pastelkleurige gomballen die het enorme dak bedekten, de glinsterende zilveren poedersuiker op de grote ramen, de spiraalvormige rood met witte pepermuntzuurstokken die de belachelijk grote deur flankeerden.

Een volle minuut lang kon hij zich niet bewegen.

Het was twee jaar geleden dat zijn oma was overleden. En het was makkelijker om te doen alsof het winterfeest niet bestond dan het zonder haar te moeten vieren.

Uiteindelijk vermande de matroos zich. Hij herinnerde zichzelf aan wat hem te doen stond. Hij moest de vermiste schepen rapporteren. Maar toen ging de deur van het peperkoekhuis op een kier open en hij durfde te zweren dat hij zijn oma's stem hoorde: 'Kom binnen uit die sneeuw, Pierre. Er is verse cho-